

Τ

Τ

- καλ. 21. 13. κείται, братъ τρόα, πυλῶνες τρεῖς. λέγεται δὲ καὶ ἐνικῶς τρέε [μόνον ὀνομαστ. αἰτιατ. καὶ κλητ.] καὶ παραβλ. καὶ τὰ ἐν τῷ πάτερο σημειωθέντα). Τρόница, ςι. θηλ. τριάς.
- Τροпάρь, λ. ἄρσ. (έλλ.) τροπάριον.
- Τρόстїе, ια. οὐδ. (ἄθροιστ.) κάλαμος, καλάμη (197), καὶ πληθ. κάλαμοι, (τουτέστι, τόπος κατάφυτος ἐκ καλάμων).
- Τρόсть, η. θηλ. κάλαμος.
- Τρѣбѣ, ςι. θηλ. σάλπιγξ. (πληθ. трѣбѣ). 2) σωλὴν (ὑδραγωγικός. 510).
- Τρѣвлѣ, биши (βοc). παρτ. трѣвѣхъ (καὶ-βѣхъ) σαλπίζω. Σπαθ. трѣвѣмъ ѣтъмъ (206). σαλπίζομαι, διασαλπίζομαι.
- Τрѣвнѣй, αα, σε. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τῆς σάλπιγγος.
- Τрѣдникъ, α. ἄρσ. καματηρὸς, φιλεργὸς, φιλόπονος, ἐργατικός, ἐργαστήρ, ἐργαστής. (198. πύκτης).
- Τрѣднѣй, αα, σε. ἐπιθ. κοπιώδης, κοπώδης, ἐπίπονος, ἐπιμαχθος, ἐργώδης, καματη-
- ρὸς, μοχθηρὸς.
- Τрѣдобѣтнѣй, αα, σε. ἐπιθ. ὑδερικός, ὑδερώδης, ὑδεριῶν, ὑδροπικός, ὑδρωψ, ὑδροπιῶν. ὅρα καὶ ἐν τῷ трѣдъ.
- Τрѣдолюбѣзнѣй, αα, σε. ἐπιθ. (193) = τῷ ἐπομ.
- Τрѣдолюбнѣй, αα, σε. ἐπιθ. φιλόπονος, φιλοκάματος, φιλεργός.
- Τрѣдъ, λ. ἄρσ. πόνος, κόπος, μόχθος, κάματος, ἐργωδία. Σводнѣй трѣдъ. ὑδρωψ. ὕδερως = воднѣй ὡтѣкъ. Σводнѣмъ трѣдѣмъ стрѣждѣшїй = трѣдобѣтнѣй.
- Τрѣждѣю, еши. κόπους παρέχω τινί, ἐνοχλῶ. παρβλ. cтѣжаю. Σμεσ.-сѣ. κοπιᾶω-ῶ, κοπιᾶζω, πονέω-ῶ, μοχθέω-ῶ, κάμνω (μογέω-ῶ) = трѣждѣсѣ (ἐξ οὗ λαμβάνει καὶ τὸν ἄορ. καὶ μελ.).
- Τрѣждѣсѣ, дѣшнѣсѣ (по, οὗ). παρτ. трѣдѣхѣсѣ (καὶ-дѣхѣсѣ, καὶ-ждѣхѣсѣ) = трѣждѣюсѣ. Σμετχ.-παθ. χρ. ἄορ. οὗ трѣждѣнѣй, αα, σε. κεκοπιακῶς, κεκμηκῶς (κοιν. κουρασμένος).
- Τрѣдѣз, α. ἄρσ. σεισμὸς (τῆς γῆς).